

Cion Prorokolljai 1999-ben
Protokollkutatóintézet. Johannesburg, Délafrika.

Szabad beszéd - 1999 november - V. kötet, 11. szám
Az új protokollok.
Írta: Dr. William Pierce

Dr. William Pierce

Szórakoztatott, hogy Bill Clinton ikertestvére a nagy víz másik oldalán, Tony Blair újra lihegő beszédet tartott a demokráciáért és az egyenlőségéért múlt héten. Blair zsidó államtitkára, Jack Straw kihirdette, hogy máától fogva az örülteknek minden szavazáson szavazati joguk van az Egyesült Királyságban. Azelőtt az örültek házában lakó örülteknek nem volt szavazati joguk, abból kiindulva, hogy a szavazónak felelős állampolgárnak kell lennie aki érti hogy mit csinál és logikus döntést hoz.

Ez természetesen csak képmutatás volt, senki sem gondolta, hogy a választók tudják, mit tesznek. A futballszurkolók és a Jamaikai bevándorlók és alamizsnán élő koldusok szavazhattak- így lett Tony Blair miniszterelnök. Hát akkor miért ne szavazzanak az örültek? Leszedhetjük addig a szíjakat róluk, ceruzát és egy szavazócédulát adhatunk nekik, hogy a megfelelő helyen keresztet rajzoljanak a papírra. Mi a baj ezzel? Ha tényleg azt gondoljuk, hogy mindenki egyenlő, mutassuk is meg ezt!

Természetesen én csak viccelek, de Jack Straw nem. Az örültek tényleg választhatnak az Egyesült Királyságban. A zsidó államtitkár azt mondta a sajtónak múlt héten, hogy a szellemi fogyatékos páciensek szavazati joga 'fő mérföldkő lesz az ország szavazási történetében'. Igen, kétségkívül ez a Magna Carta -val fog vetekedni jelentőségben.

Elgondolkozott-e már azon, hogy a zsidók miért olyan nagy javasloői a demokráciának? Ha Indonéziában vagy Pakisztánban vagy Szerbiában vagy máshol bármi is fenyegeti az általános választójogot, a zsidók készek US csapatokat küldeni hogy addig bombázzanak és öljenek, amíg mindenki választhat.

Miért van ez? Miért nem lehet az Indonéziaiaknak Iszlámi Istenállamuk, ha ők ezt akarják? Miért nem lehet a Pakisztániaknak katonai diktatúrájuk? Miért nem kormányozhatják a szerbek országukat úgy ahogy nekik tetszik? Mi abban a szép, hogy az Alzheimer-kóros emberek szavazhatnak?

Ne csapkodjunk céltalanul a bozótban. A tömegdemokrácia előnye ott van, hogy ma a világ minden országában sokkal több olyan ember lakik, aki nem képes önálló elhatározásokra mint azoké, akik erre képesek. Akik nem képesek önállóan

gondolkodni, azok helyett a tömegmédiá gondolkodik. Ezután azt mondhatjuk, hogy a demokrácia azért előnyös, mert az a politikai hatalmat azok kezébe adja, akik a tömegmédiát irányítják vagy annak tulajdonosai, és akik a háttérben maradhatnak és kibújhatnak a felelősség alól amiatt, hogy mire használják hatalmukat. És minél többet foglal magába a demokrácia - azaz minél több Alzheimerest, mongolidiótát és paranoid skizofrént, és a parkokban csomagolódobozokban élő embereket, Jamaikai bevándorlókat és futbalszurkolókat- annál biztosabb a média mestereinek szorítása a politikai folyamaton.

Azok a szavazók, akik csillagászati újságokat vesznek a kioszknál és idejüket szappanoperák nézésével töltik, játékműsorokkal és a televízió látott események alakítják ki személyiségüket. Úgy tanulják meg, hogy melyik ötletek divatosak és melyikek nem, hogy Tom Brokaw és Dan Rather arckifejezését és hangsúlyát figyelik, amikor azok a híreket mondják minden nap. Különleges dolgokról véleményüket a mellékutcák televíziós riportjai formálják ki. Ezeknél az embereknél csak az nem biztos, hogy képesek lesznek-e elszakadni fotelüktől addig, amíg megválasztják a kijelölt képviselőket. Ezért olyan fontos, hogy sok legyen belőlük.

És ahol sok van belőlük, ott azok, akik a tömegmédiát irányítják, azok szabják meg a választások eredményét is. Ez sokkal biztosabb útja a kormányok ellenőrzésének, mint a korrupciós diktátorok megvesztegetése vagy vonzó kurvák csempészése a király hálószobájába, mint Eszter és Ahasuerus -vagy Mónika és Bill esetén.

Higyjék el nekem, egy napon a zsidók a nagy víz mindkét oldalán be fogják a web szavazórendszert vezetni, amely megengedi a koldusoknak és futbalszurkolóknak, hogy anélkül szavazzanak, hogy fölállnának a fotelből a következő elnökre vagy miniszterelnökre. Az lesz az igazi demokrácia.

Mint tudjuk, a század elején, 1901 körül egy könyvet először adtak ki, amelynek szövege Cion bölcséinek protokolljaiként lett közzéadva. A kiadó egy orosz tudós volt, Szergej Nílus professzor. Nílus maga állítólag egy orosz tisztviselőtől kapta a protokollokat, aki azokat egy hazafias orosz nemes hölgytől kapta, aki azt egy zsidótól vette Párizsban 15 évvel azelőtt.

A protokollok olyan gyűlések jegyzőkönyvei, amelyeket a világ zsidóközösségének vezetői tartottak, amelyekben összefoglalják azt a haladást, amelyet addig értek el a világ felforgatásában, a világ tulajdonba vételében, a világ uralmában és vázolják terveiket az eljárás folytatására a jövőben. Beszélnek a különböző országok bankrendszerének tulajdonbavételéről, háborúk és forradalmak szításáról a gójok erejének csökkentése céljából, a zene, művészet és oktatás tönkretételéről, a gój intézmények felforgatásáról, a sajtó átvételéről mindenhol és a tömegek információfolyamának az irányításáról, a család aláaknázásáról és a családi értékek

rossz hírbe hozásáról, és így tovább. Cion bölcsei tényleg egy sátáni összeesküvőcsoport. A protokollok olvasása megrémiszi az olvasót.

Emlékezzünk arra, hogy amikor a protokollokat elkezdték Oroszországban olvasni a század első évtizedében, akkor az ország még nem volt a zsidó bolsevizmus áldozata, de az nem azért volt, mert a zsidók nem próbálkoztak volna. A zsidókat általánosan veszélyesen bomlasztó elemként tartották számon Oroszországban, és így Nílus professzor könyvét a protokollokról sokan olvasták el. A zsidó bolsevik forradalom után, amely megdöntötte a kormányt és kommunista diktatúrát hozott Oroszországnak, bárkinél találták meg a protokollokat, azt rövid úton lelőtték. De a szöveget már más nyelvek tucatjaira lefordították és Oroszországtól messze is kapható volt. Mivel szinte minden nyelvre lefordították és nyomtatott formában elérhető volt, emberek tízmilliói olvasták azokat a világ minden táján.

A zsidók a protokollok első megjelenése óta állítják hisztérikusan, hogy a protokollok 'csalás'. Úgy gondolom, hogy ilyen módon azt akarják mondani, hogy az nem az, aminek látszik: a zsidó vezetők megbeszélésének jegyzőkönyve, ahol világhatalmi törekvéseiket vitatják meg. A nagy amerikai iparosra és az autócég tulajdonosára, Henry Fordra, nagyon hatással voltak a protokollok és segítette a szöveg terjesztésében az Egyesült Államokban. Amikor az újságíró riporterek 1921-ben azt mondták neki, hogy a zsidók szerint a protokollok 'csalás', Ford úr azt válaszolta, hogy ő csak azt tudja mondani, hogy minden ami azokban áll, illik a mai világra és ami a világban történt a protokollok első kinyomtatása óta.

Természetesen Ford úrnak két dolog forgott elsősorban a fejében, amelyek abban az időben történtek. Az egyik a zsidók Oroszországi hatalomátvétele és a kommunizmus ráhúzása az oroszokra, a másik a nemrég végetért első világháború, egy rendkívül testvérpusztító és értelmetlen háború volt, amely Európa régi rendjét szétzúzta, a legjobb európaiak millióinak vérént ontotta és Európa régi intézményeit gyöngítette, minden Európai országot megnyitva a szociális, politikai és kulturális betegségeknek - különösen a kommunizmus továbbterjedésének.

Henry Ford jófejű, kemény, gyakorlatias ember volt és könnyű megérteni szándékait. Nem tudhatta, hogy Cion bölcseinek protokollja az volt-e, aminek látszott, de mély benyomást tett rá, hogy a világ bomlasztásának és uralásának a terve, amelyet a könyv vázolt, pontosan úgy látszott megvalósulni, ahogyan azt leírták.

Én egy lépéssel továbblépek mint Henry Ford a protokollok vizsgálatában. Úgy gondolom, hogy valószínűleg nem azok, aminek lenni látszanak. Elsősorban szövegük nem tűnik igaznak. Túl egyenes, túl nyílt. Nem használja azt a csaló, agyafúrta fogalmazott, öngazoló nyelvet, amelyet a zsidók szoktak alkalmazni, hogy kifejezzék gondolataikat, még egymás között is. Ha zsidó vezetők egy csoportja összegyűlik terveik megvitatására a befogadó nép tönkretetésére, nem használnak olyan egyenes kifejezéseket, mint 'a fajkeveredés bátorítása' vagy a

'gójok vágóhídra vitele'. Ehelyett agyafúrt kifejezéseket használnak, mint 'tolerancia építése', 'a különbözőség növelése' és az 'egyenlőtlenség megszüntetése'.

Másodszor, nehezen tudom elképzelni, hogy a fő zsidók fejében egy olyan önmagában teljes és pontos magyarázat gondolata akár meg is fordulna. Ez túl egyszerűvé tenné a dolgokat az olyan emberek számára, akiknek célja az emberek fölrázása megmutatva, hogy mik a zsidók céljai, és hogy szerkezetük működését megakadályozza.

De nem nevezném a protokollokat 'csalásnak' ahogy a zsidók teszik azt, amikor a könyvről szó van. Hajlamos vagyok azt hinni, hogy Nilus professzor figyelmes megfigyelője volt a zsidóknak és patrióta volt. Az orosz népet akarta figyelmeztetni, hogy mit terveznek a zsidók velük, és elképzelte, hogy hogyan nézne ki a zsidók terve egy egyenes nyelven leírva. Úgy gondolom, ő írta a szöveget, amelyet kiadott, de úgy gondolta, hogy az egy elég pontos leírása volt annak, amit a zsidók valójában tettek. És annak az oka, hogy a protokollokat nyelvek százaira lefordították, és emberek milliói olvasták, az volt, hogy olyan emberek, mint Henry Ford látták, hogy illettek arra, ami történik.

Valamikor megpróbáltam elképzelni mit írt volna Nilus professzor, ha ma írna és nem száz évvel ezelőtt - és ha ma is olyan egyenes nyelven írna mint korábban. Cion bölcseinek jegyzőkönyveinek 1999-es változata körülbelül így nézne ki:

Üdvözlöm önöket, Cion bölcstársai! Boldogan jelenthetem ma, hogy a gyűlölt gójok elsöprésére kialakított tervünk keresztülvitele és maradék gazdagságuk elrablása mára gyakorlatilag teljesült. Már csak néhány kicsiséget kell elintéznünk és akkor az a harc, amelyet a különböző nemzetek mocskos gójai, a világ nemzsidó népei ellen évezredek óta vívunk, végre győzedelmes lesz, és végre mindent elpusztíthatunk, amit alkottak, ahogy Jahve, törzsünk Istene megparancsolta nekünk.

Mindenütt uralkodunk a színpalak mögött, olyan bábokkal, akik teljesen a kezünkben vannak. Oroszországban ahol olyan sokáig ellenálltak nekünk, ahol az egyszerű polgárok mindig gyűlöltek bennünket mint kizsákmányolókat, pénzkölcsönzőket, adószedőket és alkoholszállítókat, mint lányaik és nővéreik édes húsával kereskedőket, és ahol az arisztokraták bennünket mint bajkeverőket és bomlasztókat gyűlöltek, ahol az országnak csak bizonyos részein telepedhettünk meg, hogy ne tudjuk az egész népet kizsákmányolni, Ororszországban, szeretett, időközben elhalálozott Cion bölcstársnak, Marx Károlynak a tanait használtuk arra, hogy az orosz népet megosszuk és kezükbe kaparintsuk a hatalmat, ahol az máig is megmaradt. Lemészároltuk a cárt és családját mint gój vágómarhákat. Az egyszerű emberek segítségével lemészároltuk az orosz arisztokráciát és elvettük vagyonukat.

Azután a közemberek jöttek sorra. Lemészároltuk vezetőiket, íróikat és tanítóikat, képzett embereiket és tisztjeiket, hogy azok nem fordíthatták őket ellenünk, és

azután a közembereket kezdtük lemészárolni, a parasztokat és a munkásokat, először milliószámra aztán tízmilliószámra munkatáborokban és haláltáborokban mindenütt Oroszország területén. És legtöbbször nem értette, hogy mi történik vele. Egyiküket, aki keresztény papnak tanult, korrumpáltuk és szövetségesünké tettük. Sztálin volt a neve. Később, mint a fáraó József idején, Sztálin megpróbált föllázadni ellenünk, de egyik asszonyunk orvos volt és megmérgezte, mielőtt kárt okozhatott volna nekünk.

Mikor az a rendszer, amelyet megboldogult bölcstársunk, Marx elméletén alapul, elvéreztette az orosz népet, egy 'privatizációs' rendszert hoztunk létre, amely a maradék vagyont, amely a kormány tulajdona volt, kezünkbe játszotta. Gázuk és olajuk, erdeik és faiparuk, bányáik és gyáraik, különösen pedig TV adók most a mi tulajdonunkban vannak és mi kapitalistaként tevékenykedünk. Ma egy iszákos beteg öreg orosz bohóc, Borisz Jelcin az oroszok névleges vezetője, de népünk egy fia, Borisz Abramovics Berezovszki mondja meg neki, hogy mi a teendője és szorosán ellenőrzi megvesztegetéssel.

Angliában, ahonnan 700 éve a király mindannyiunkat kiutasított mint kizsákmányolókat és bajkeverőket, most egy másik bábunk van, Tony Blair, aki névlegesen kormányozza Angliát, de úgy mint Jelcin, teljesen ellenőrzésünk alatt áll. Népünk egy fia, Michael Levy finanszírozza választási hadjáratát és ellenőrzi gazdasági ügyeit. Másik emberünk, Jack Straw irányítja belpolitikáját.

Amerika a legnagyobb példája sikerünknek. Mint Angliában és Ororszországban, Amerikában is egy teljesen korrumpált gój politikust ültettünk a névleges hatalmi székbe, és körülvettük saját embereinkkel, akik a tényleges hatalom birtokosai. E pillanatban embereink irányítják az Államhivatalt (State Department), a hadügyminisztériumot, a szövetségi bankot, a kincstárat. Amikor embereink egyike, Robert Rubin nemrég visszalépett a kincstár főtitkára pozíciójából, egyszerűen egy másik emberünket, Lawrence Summerst tettük abba a beosztásba. Clinton csak olyan embereket nevez ki az amerikai kormány fő hivatalaiba, legyen az az alkotmánybíróság vagy saját minisztertanácsa, akiket mi javasolunk neki, és a szenátus teljesen korrumpált politikuskai nem merik senki kinevezését megakadályozni, akit mi javasolunk, különben rájuk akasztjuk az 'antiszemita' jelzőt.

Szinte teljesen ellenőrzésünk alatt tartjuk az amerikai oktatási rendszert, az óvodától az egyetemig. Semmilyen eszme vagy tény nem tanítható jóváhagyásunk, a politikai korrektség pecsétje nélkül. Lehetetlenné tettük amerikai egyetemeken, hogy bárki is ellentmondjon valamelyik állításunknak, függetlenül attól, hogy az mennyire abszurd, arról, hogy mi történt velünk a II. vh. ideje alatt. Most az amerikai kormány, éppúgy mint minden európai kormány 'jóvátételt' fizet nekünk, mert nem tett eleget értünk a háború alatt.

Sikerült korrumpálnunk és uralmunk alá hozni Amerika művészetét, zenéjét és irodalmát. A degeneráltságot az amerikai kultúra próbakövévé tettük. A kiállítótermek a mi tulajdonunk és mi állítjuk föl a normákat a festészet és szobrászat terén. Amerikaiak sorban állnak és belépődíjat fizetnek, hogy egy 'művészeti alkotást' láthassanak, amely állati trágyát ábrázol egy néger nő durva , és erről azt mondjuk nekik, hogy ez a Szűz Máriájuk. Olvassák a romlott, hitvány regényeket, amelyeket tőlünk kapnak és azt hiszik, hogy ez 'irodalom'. Gyerekeik néger ritmusokat hallgatnak és néger 'rap' dalocskákat énekelnek, mert könnyűzenei iparuk a mi irányításunk alatt áll.

Amerikai sikerünk két dolog következménye: A tömegtájékoztatás irányítása és a szórakozás irányítása, amelyeken keresztül a tömegek eszméit és viselkedését irányítjuk. A másik a tömegdemokrácia rendszere, amelyik biztosítja, hogy a tömegek szavazata ellenőrzésünk alatt meghatározza, hogy melyik névleges politikusok alkotják az amerikai kormányt. A 19-edik század vége óta gyűjtjük kezünkbe a tömegtájékoztatás eszközeit. Akkoriban sokan közülünk ronggyűjtők és használtárúkereskedők voltak, ahogy kiszálltak az Orosz- vagy Lengyelországból jövő hajóról, de ahogy egy gój újság anyagi nehézségekkel nézett szembe, készek voltunk arra, hogy erőink egyesítésével megvegyük azt, hogy azontúl a mi embereink kezében legyen.

Az 1920-as években, amikor a rádió lett a meggyőzés hatalmas eszköze, elkezdtük az adóállomásokat fölvásárolni és hálózatokat állítottunk össze. Ugyanakkor vettük észre a mozgóképiparban rejlő lehetőségeket is, és elkezdtünk Hollywoodba költözni. Egyesült erővel minden gój filmmágnást megvettünk Walt Disney kivételével. Meg kellett várnunk a halálát ahhoz, hogy az irányítást átvegyük a filmgyára fölött, de ez után kezünkben volt az egész moziipar.

A II. vh után , amikor a TV lett a leghatalmasabb tömegmeggyőzési eszköz, készek voltunk az oda való bevonulásra és elejétől domináljuk a TV ipart. Ma egy film sem csinálható és egy TV program sem sugározható ki Amerikában a mi beleegyezésünk nélkül. Csak néhány független kommerciális rövidhullámú rádióállomás és tucatnyi könyv és újságkiadó nem áll ellenőrzésünk alatt. De az amerikai tömegek legnagyobb része sohasem hall vagy lát olyasmit, amibe mi nem egyeztünk bele, mert attól félnek, hogy az 'gyűlölet'- et terjeszt.

Természetesen ott van a kellemetlen Internet, amelyet még nem irányítunk, de gyorsan haladunk abba az irányba, hogy azt is kezünk közé kaparintsuk. Hamarosan meghozzák politikus bábúink a 'gyűlöletbeszéd' törvényt, hasonlót ahhoz, amelynek meghozását Európában sikeresen keresztülvittük, úgyhogy az interneten sem mondhat senki olyasmit, amit nem hagytunk jóvá. A TV néző választók nem fogják kifogásolni, mert azt mondjuk nekik, hogy az új törvény megvédi őket a terrorizmustól. Akkorra elérjük az amerikai lakosság lefegyverzését is. És akkor, Cion bölcstársai, azt tehetjük velük, amit az orosz néppel tettünk. TV-s erőnkkel rávesszük őket, hogy megszavazzák saját lemeszárlásukat.

Éljen sokáig a tömegmédiá! Éljen sokáig a demokrácia! Éljen sokáig Cion győzelmes ereje!

© 1999 National Vanguard Books · Box 330 · Hillsboro · WV 24946 · USA